
POŚWISTOWANIE (2) *sb n*

A *sg* poświstowani(e) (2).

Sł stp, Cn brak, Linde s.v. poświstać.

Gwizdanie, świstanie; przen: pośmiewisko, szyderstwo (2) :

Wyrażenia przyimkowe: »na poświstowanie« (1): [Aby ziemiá ich zořtááá wřpuřtořzeniu/ y ná wieczne pořwiřtowanie [ut ponant terram eorum in stuporem sibilos longi temporis]/ iř káždy ktory tám tędy przechodzić będzie zádziwuie fię/ a będzie kiwał głową řwoią. BibRadz Ier 18/16 (Linde s.v. pořwistać).]

~ W pořáczeniu szeregowym (1): Wziáłem tedy kubek z ręki Páńlkiey/ y nápawałem z niego wřzytki narody do ktorych mię Pan pořláł. To iest do Ieruzálem y do miařth Iudřkich/ do krolow ich y do kfiáźąt ich ku zborzeniu ich/ á ku zloženiu ich ná podřiw/ y ná pořwiřtowanie [in sibilum] y ná przekłęctwo BibRadz Ier 25/18. ~

»w pořwistowanie« (1): á przetoź cię dam w řpuřtořzeniu/ á mieřczány tve w pořwiřtowanie [in sibilum] BibRadz Mich 6/16.

AL